

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus tanquam legis præuaricator, scandalosus, odiosusque cur à Iudæis
æstimatus sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

stro: quanto magis vos debetis alter alterius lauare pedes? hoc est: Si ego humiliavi me coram vobis, quanto magis vos debetis alter alteri humiliari, non in lotionem duntaxat pedum, sed in omni etiam obsequio, in quocumque officio charitatis? *Exemplum enim dedi vobis omnibus, non tam lauandorum pedum, quam imitandae humilitatis. Discite ergo meo exemplo, quia mitis sum & humilis corde.* Matth. 11.

Iesus tanquam legis prauaricator, scandalosus odiosusq, cur à Iudaeis estimatus sit.

Contra hæc omnia Iudæi, quos virtutum Christi luminosus obfuscabat splendor, propriaq; iam pridem excæcauerat inuidia, aded vt sanum de eo iudicium ferre nequirent, insaniebant. Vocabant enim eum legis transgressorem. *Non est hic, inquit, homo à Deo, qui sabbatum non custodit. Violari credebant sabbatum, si egrotum Christus quempiam, licet verbo, sanaret, in sabbato. Verum hanc illorum superstitionem Christus arguerat, illos interrogans: Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt: quia nullam habuerunt quam responderent, præter inuidiam, rationem. Dixerat enim archisynagogus quidam infirmis, salutem à Domino quærentibus: Sex dies sunt in quibus operari licet. In his ergo vel aliquo horum venite, non in die sabbati.* Veruntamen Christus pro infirmis loquens, & illius miseratus cæcitate, arguit eum, hypocritam nominans, & ratione conuicit. *Nihilominus tamen legis pergit ipsum vocare transgressorem & peccatorem. Quomodo, inquit, potest homo peccator hæc signa facere? Rursusq;: Nos scimus quia hic homo peccator est, hoc est, qui infirmos sabbato curat, & lutum facit, in eodemq; tolli lectum iubet. Verum quid dicit Iesus? Filius hominis dominus est etiam sabbati. Neque enim Christus sabbato, sed sabbatum Christo Deo atq; Dei filio institutum est. Nullo igitur pacto violare potuit sabbatum, nec delinquere in legem potuit autor legis: q; lator. Veruntamen Christi vita oprime semper quadrabat legi, non aliter atq; subiectissimus fuisset omnium. Vocabant præterea illum Samaritanum, hoc est, eum qui legis quædam obseruat, quædam transgreditur. Porro quod scandalosum illum habuerunt, hoc est, illum qui scandali præberet occasionem: similiter accidit, quod dicta factaq; eius aut non omnino, aut perperam intellexerunt: vt quando de carne sua manducandi, sanguineq; suo potando loquebatur, multi qui secuti fuerant Christum, quia non intelligebant eius verba, abierunt retrorsum, & amplius non ambulabant eum eo. Propterea enim discipuli inquit Iesu: *Scis quia Pharisei, audito verbo hoc scandalizati sunt? Nam & feruorem eius in predicando, furorem iudicabant. Insanit, inquit, quid eum auditis? Et scandalizabantur in eo. Certè ex multis bonis necessarijsq; operibus sequuntur scandala, quæ tamen non præbentur, sed sumuntur. Necessè est enim vt fiant scandala. Quamdiu alter alterius cor non videt, & in deteriorem nos partem omnia volumus inuertere iudicando, necessè est vt scandala sequantur.**

Hac infirmitate nostra sic stante, hac conditione permanente, *necessè est vt veniant scandala. Veruntamen va homini per quem scandalum venit, id est, qui occasione præbet vnde alij trahuntur ad peccandum. Neq; enim omne scandalum nocet, aut imputandum est in peccatum illi, ex cuius verbis, signis siue*

bere quomodo differant. moribus occasio sumitur delinquendi. Potest enim bonus vir bonum alio quod & bene agere, quod tamen infirmis aut malis fit in ruinam, non ex conditione facti operis, nec ex intentione auctoris, sed ex videntis aut in firmitate aut malitia. Hoc modo ex Christo saepe scandalum sumptum est, non datur.

Iudæi quomodo ex verbis operibusq; Christi scandali occasionem sumpserint. Aliud enim est, sumere: aliud, præbere scandalum. Iudæi in omnibus persequuti sunt Christum, quod pessimorum est & præcipue inuidorum, scandalum sumpserunt. Ex eius enim & verbis & operibus, unde debuerant potenter iniquitatem confiteri, occasionem sibi maioris sumpserunt inuidiæ & caliginis, unde semper seipsis euaderent peiores. Hoc scandalum sumpserunt Iudæi, Christus vero non præbuit: quia nihil legit quod speciem haberet delicti, unde merito quod deberet posse fieri deterior, nisi quod sua quemuis temeritas, sua invidia aut odium superbiæ in expugnata reddit corruptionem. De hoc scandalum Iesus loquens: *Beatus*, inquit, *qui non fuerit scandalizatus in me*. Porro, de scandalum de quo loquitur, quando dicit, *Ve homini per quem scandalum venit*, Expedit ei, &c. de scandalum vult loqui quod præbatur, ubi iniuste viuatur aut docetur, aut non corripitur, aut vbi cunq; agitur quid illicitum, quod solet ex conditione operis, propterea quod malum illicitum vè sit, aut mali speciem habet, alicui esse offenculo. Hoc modo nulli scandalum præbuit Christus. Inde fuit ut phariseos eorum scandalizaret inuidia, qua Christi opera nequam aliter nisi iuxta sui affectus corruptionem poterant iudicare. Quomodo ergo dixerat, humilis ac mitis corde Iesus, qui erat obedientissimus Patri & legis obseruator obtemperantissimus, habitus est scandalosus transgressor legis ac superbus.

Præcatio pro obedientia & mansuetudine.

Plissime Domine Iesu Christe tribue nobis, nulla præbere scandala, nulla recipere, tui amore omnibus obedire, & aduersa omnia æquanimiter & mansuetissime tolerare, qui es benedictus in secula, Amen.

DE TESTAMENTI NOVI ET EUCHARISTIE
instituzione. Theorema IV.

ARGVMENTVM.

Dominus noster Iesus Christus, licet omnium nosset futurum erga se defectionem scandalizationemq; multorum quoq; fidei ac charitatis extinctionem, ac nimiam ingratitude: amorem tamen suum erga suos curam semper, tum præcipue ex hoc mundo transiturus ad Patrem, signis clarioribus, verbis dulcoribus, maioribus promissis, potioribus beneficijs ostendit.

IESUS AMOREM SUUM ATQVE FIDELITATEM semper quidem, ac potissimum priusquam transiret ex hoc mundo ad Patrem, uti erga suos declarauerit.

Concio IV.

Hic